

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Radkou Heresovou ve věci

žalobkyně: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Bělušice**
sídlem Bělušice 66, 435 26 Bečov

proti

žalovanému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████

o 3 172 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 3 172 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 612 Kč od 19. 9. 2017 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 560 Kč od 14. 10. 2017 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v části požadující úrok z prodlení ve výši 0,2 % ročně z částky 1 612 Kč od 19. 9. 2017 do zaplacení a 0,2 % ročně z částky 1 560 Kč od 14. 10. 2017 do zaplacení, zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Mostě.

Odůvodnění:

Žalobkyně se domáhala zaplacení částky 3 172 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně. Žalobu odůvodnila tím, že s žalovaným uzavřela smlouvu o přechodném ubytování, jejímž předmětem byl závazek žalobkyně jako ubytovatele ubytovat žalovaného v ubytovně v ██████████

v době od 1. 6. 2017 do 25. 9. 2017 a závazek žalovaného zaplatit za ubytování úhradu, přičemž výše měsíční úhrady za ubytování byla vypočítána podle přílohy č. 12 k Nařízení generálního ředitele Vězeňské služby ČR č. 40/2007, o zajišťování přechodného ubytování příslušníkům Vězeňské služby ČR a zaměstnancům v pracovním poměru. Žalovaný využil přechodného ubytování v měsících srpnu a září 2017, dosud však žalobkyni neuhradil nájemné ve výši 1 612 Kč a 1 560 Kč. Nereagoval na výzvu k zaplacení a je v prodlení od 19. 9. 2017, resp. od 14. 10. 2017.

Žalovaný se k věci nevyjádřil a v řízení zůstal nečinný. Po splnění podmínek uvedených v § 115a o.s.ř. soud k projednání věci nenařizoval jednání a věc posoudil a rozhodl na základě zjištění učiněných z listinných důkazů předložených žalobkyní.

Ze smlouvy o přechodném ubytování bylo zjištěno, že žalobkyně jako ubytovatel a žalovaný jako ubytovaný uzavřeli dne 1. 6. 2017 smlouvu, jíž se žalobkyně zavázala poskytnout žalovanému v době od 1. 6. 2017 do 25. 9. 2017 přechodné ubytování v přízemním pokoji č. 4 v ubytovně žalobkyně v [REDAKCE] a žalovaný se zavázal platit úhradu podle přílohy č. 12 k nařízení generálního ředitele žalobkyně č. 40/2007, o zajišťování přechodného ubytování příslušníkům žalobkyně a zaměstnancům v pracovním poměru. Splatnost úhrady byla dohodnuta na 15. den následujícího měsíce (smlouva č. VS 10/003/18-2017/801850). Z přílohy č. 12 k NGR č. 40/2007 bylo zjištěno, že úhrada za ubytování na lůžko a den se stanoví vynásobením hodnoty bodu a počtu bodů dosažených na lůžko podle bodového hodnocení, uvedeného v tabulce tvořícího součást nařízení (Stanovení úhrady za ubytování a úhrady nákladů za spotřebovanou elektrickou energii při používání elektrospotřebičů na ubytovnách žalobkyně a její výpočet – příloha č. 12 k NGR č. 40/2007). Dodatkem ke smlouvě byla prodloužena sjednaná doba ubytování na dobu od 26. 9. 2017 do 31. 8. 2018 (dodatek ze dne 26. 9. 2017). Za měsíc srpen 2017 byla žalovanému za ubytování vyúčtována částka 1 612 Kč, tj. 31 x 52 Kč a DPH (faktura ze dne 30. 8. 2017 a schvalovací doložka – hotovostní platby). Za měsíc září bylo vyúčtováno 1 560 Kč, tj. 30 x 52 Kč a DPH (faktura ze dne 27. 9. 2017 a schvalovací doložka – hotovostní platby). Upomínkou ze dne 19. 10. 2017, kterou žalovaný převzal dne 23. 10. 2017, byl žalovaný vyzván k zaplacení (upomínka a doklad o jejím doručení žalovanému). Dne 24. 11. 2017 byla žalovanému doručena druhá upomínka (upomínka ze dne 20. 11. 2017 a doklad o jejím doručení žalovanému) a dne 6. 12. 2017 mu byla doručena předžalobní upomínka (předžalobní upomínka a doklad o jejím doručení žalovanému).

Podle § 2326 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.) smlouvou o ubytování (o přechodném nájmu) se ubytovatel zavazuje poskytnout ubytovanému přechodně ubytování na ujednanou dobu nebo na dobu vyplývající z účelu ubytování v zařízení k tomu určeném a objednatel se zavazuje zaplatit ubytovateli za ubytování a za služby spojené s ubytováním ve lhůtě stanovené ubytovacím řádem, popř. ve lhůtě obvyklé. Podle § 2217 odst. 1 o. z. se nájemné platí v ujednané výši, a není-li ujednána, platí se ve výši obvyklé v době uzavření nájemní smlouvy s přihlédnutím k nájemnému za nájem obdobných věcí za obdobných podmínek.

Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že účastníci uzavřeli smlouvu o přechodném ubytování žalovaného v ubytovně žalobkyně, v níž se žalobkyně zavázala umožnit žalovanému užívání pokoje č. 4 v přízemí ubytovny v době od 1. 6. 2017 do 31. 8. 2018 a žalovaný se zavázal platit úhradu ve výši vyplývající z přílohy č. 12 k Nařízení generálního ředitele Vězeňské služby ČR č. 40/2007, o zajišťování přechodného ubytování příslušníkům Vězeňské služby ČR a zaměstnancům v pracovním poměru. Bylo zjištěno, že žalovaný dosud nezaplatil úhradu za ubytování v měsících srpnu 2017 a září 2017, za které mu byly vyúčtovány částky 1 612 Kč (splatná 18. 9. 2017) a 1 560 Kč (splatná 13. 10. 2017). Je bez pochyb, že žalovanému bylo doručeno jak vyúčtování, tak tři upomínky, jejichž převzetí stvrdil podpisem. Z tvrzení žalobkyně, které žalovaný nevyvrátil, vyplývá, že za ubytování dosud nezaplatil a je v prodlení se zaplacením částky 1 612 Kč od 19. 9. 2017 a se zaplacením částky 1 560 Kč od 14. 10. 2017.

O povinnosti žalovaného zaplatit úrok z prodlení bylo rozhodnuto podle § 1970 o. z. Jeho výše byla stanovena v souladu s nař. vlády 351/2013 Sb. – 8,05 % ročně. V části, v níž žalobkyně požadovala úrok z prodlení vyšší, tedy nad rámec zákonné sazby, soud žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř., s přihlédnutím k tomu, že žalobkyni v souvislosti s řízením náklady nevznikly tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalovanému byla uložena povinnost k zaplacení soudního poplatku (výrok IV.) v souladu s § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu).

Proti výroku IV. lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 17. prosince 2018

JUDr. Radka Heresová v. r.
samosoudkyně